

РЕШЕНИЕ

№ 6387

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 13.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **2509** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.118, ал.3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба от З. Ц. Б.,ЕГН [ЕГН],действаща чрез пълномощника си Д. Й.-адвокат от САК,със съдебен адрес: [населено място], [улица],ет.3,ап.10. Против Решение № 1040-21-109 от 07.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град,с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-9951-1 от 05.11.2019 г. на длъжностно лице, постановено на основание чл. 54 , ал. 4 от КСО, с което е спряно отпускането на парични обезщетения за безработица. В жалбата се твърди, че жалбоподателя отговоря на всички критерии посочени в чл. 54а, ал. 1 от КСО, съгласно която разпоредба право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта, не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по чл.4 КСО . Моли съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане за спиране на изплащането на ПОБ и претендира разноски.
В съдебно заседание,жалбоподателя, редовно призован,не се явява,представява се от АДВ. Й.,с пълномощно по делото.
Ответникът по жалбата – Директорът на ТП на НОИ С.-град-редовно призован , не се явява, представлява се от ЮРК. В..

СГП – редовно призован, не изпраща представител.

З. Ц. Б., ЕГН [ЕГН] е подала заявление с вх. № 1019-21-256/06.01.2020 г. за отпускане на ПОБ на основание чл.54 а от КСО като към него е приложена заповед № 16/22.08.2019 г. за прекратяване на трудово правоотношение с [фирма].

С обжалваното решение е потвърдено разпореждането на ръководителя на осигуряването за безработица за спиране на производството по отпускане на парично обезщетение за безработица с мотив : до извършване на проверка в осигурител [фирма] от компетентен орган.

Според жалбата, решението на Директора на ТП на НОИ С.-град е незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и е несъответствие с целта на закона, тъй като на 06.01.2020 г. жалбоподателката е подала Заявление с вх. № 1019-21-256 за отпускане на парично обезщетение за безработица, към което е приложила и копие от Заповед №16/22.08.2019 г. за прекратяване на трудовото й правоотношение от управителя на работодателя [фирма]. Наред с посоченото е представила и копие от трудова книжка с надлежно оформен трудов и осигурителен стаж при посочения осигурител, както и копие от издадено от същия осигурител удостоверение образец УП-2 с посочване на брутно трудово възнаграждение, получавано от жалбоподателката.

Предвид посоченото, З. Б., е заявила, че административният орган незаконосъобразно е постановил спиране на производството по отпускане на ПОБ за безработица, т.к. изложените от същия доводи относно установената липса на уведомления за сключването и съответно за прекратяването на трудовия договор на жалбоподателката с осигурителя [фирма] не могат да бъдат основание за спиране на производството.

Според ответната страна, твърденията на жалбоподателката са изцяло неправилни и грешно обосновани, тъй като са извършени при неправилно прилагане и тълкуване на разпоредбите за социално осигуряване, регламентиращи реда за правото на парично обезщетение за безработица.

Съгласно императивната разпоредба на чл.63, ал.1 от КТ, работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя, преди постъпването му на работа, екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл.62, ал.3, заверено от териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Ал.2 предвижда изрично, че работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1 .

В императивната разпоредба на чл.63, ал.3 от КТ законодателят е предвидил преклузивен три дневен срок, в който работодателят е длъжен да изпрати уведомление до съответната териториална дирекция на НАП за сключването на даден трудов договор, както и седем дневен срок за уведомяване при прекратяването му. Императивната разпоредба на ал.4 предвижда, че след срок по ал.3 уведомление за сключен трудов договор се изпраща само след влязло в сила задължително предписание на контролните органи на Главна инспекция по труда.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от надлежна страна и е процесуално допустима. По съществото й, съдът взе предвид следното:

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното Решение № 1040-21-109 от 07.02.2020 г., на Директора на ТП на НОИ-С.-град, с което е потвърдено

Разпореждане № 214-00-9951-1 от 05.11.2019 г. на длъжностно лице, са издадени от оправомощени по закон органи, в изискуемата писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила и на материалния закон и в съответствие със законовата цел.

Съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за форма на административния акт, той следва да съдържа фактически и правни основания за издаване.

Оспорваното решение и оставеното в сила разпореждане са мотивирани. В същите са изложени необходимите конкретни фактически и правни основания, послужили за издаването им.

Анализът на горните фактически обстоятелства обосновава основанието по чл. 54г, ал. 4 от КСО за издаване на разпореждане за спиране изплащането на обезщетението за безработица поради наличие на данни, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението.

Разпореждане № 214-00-9951-1 от 05.11.2019г. е издадено при спазване на относимите материалноправни разпоредби и на административнопроизводствените правила. Съгласно чл. 54г, ал. 4 на КСО, длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 спира с разпореждане производството по отпускането или изплащането на обезщетението за безработица, когато има данни, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението и/или е необходимо изясняване на осигурителен стаж и/или осигурителен доход при прилагане на разпоредбите на международни договори, по които Република България е страна.

Съгласно чл. 54ж, ал. 1 от КСО, паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, като според чл. 54ж, ал. 2 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато: 1. са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица; 2. паричното обезщетение за безработица е неправилно отпуснато или неправилно е отказано отпускането му.

Съгласно чл. 54д, ал. 1 от КСО, изплащането на паричното обезщетение за безработица се прекратява при: започване на трудова дейност, за която лицето подлежи на задължително осигуряване по този кодекс, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда, или законодателството на друга държава (т. 1); прекратяване на регистрацията от Агенцията по заетостта (т. 2); придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава, или при отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или на професионална пенсия по чл. 168 (т. 3); смърт на безработния (т. 5).

Съгласно чл. 54л от КСО, отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Съгласно чл. 3, ал. 5, изр. първо от Наредбата за отпускане и изплащане на паричните обезщетения за безработица изплащането на паричното обезщетение за безработица

се спира при условията на чл. 54г КСО, като според чл. 8, ал. 1 от същата наредба осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни и осигурителни книжки и с документ по образец, утвърден от управителя на НОИ.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за която са внесени или дължими осигурителни вноски.

При съдебен контрол на актовете, издадени при условията на оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове, съгласно чл. 169 от АПК. Въпрос за законосъобразност е дали административният орган не е нарушил рамките на оперативната си самостоятелност и дали не е упражнил превратно правото си на свободна преценка.

С оглед събраните по делото писмени доказателства, настоящият съдебен състав намира, че в случая административните органи са действали съобразно изискванията на закона.

Разпореждането на спиране отпускането на паричното обезщетение за безработица е различно по своето фактическо и правно основание от разпореждането за отказ и от разпореждането за прекратяване на изплащането на обезщетение. За постановяване на разпореждане за спиране отпускането на парично обезщетение за безработица е достатъчно да са налице данни, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението и/или е необходимо изясняване на осигурителен стаж и/или осигурителен доход при прилагане на разпоредбите на международни договори. Затова в настоящото производство съдът се произнася по наличието на материалните предпоставки за спиране изплащането на парично обезщетение за безработица, а не по въпросите има ли право на обезщетение за безработица жалбоподателя и има ли основание за прекратяване на получаваното парично обезщетение за безработица. Евантуално след издаване на разпореждане за отказ за отпускане на паричното обезщетение за безработица, жалбоподателят има правата самостоятелно да го оспорва.

Решението на директора на ТП на НОИ-С.-град, с което е оставено в сила разпореждането на длъжностното лице за ръководител по осигуряването за безработица за спиране на производството по отпускане на парично обезщетение за безработица на жалбоподателя е законосъобразно, а жалбата е неоснователна и ще следва да се отхвърли.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд-София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Ц. Б., ЕГН [ЕГН] против Решение № 1040-21-109 от 07.02.2020 г., на Директора на ТП на НОИ-С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-9951-1 от 05.11.2019 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ –С.-град, КАТО НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщението пред ВАС на РБ.

Съдия: